

ข้อบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม

เรื่อง

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

จากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. ๒๕๖๒

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม
พ.ศ. ๒๕๖๒

หลักการ

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๕ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๕ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๔๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจออกข้อบัญญัติเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม ได้ในอัตราไม่เกินร้อยละสามของค่าเช่าห้องพัก

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับปัจจุบันได้ยกเลิก พระราชบัญญัติโรงแรมที่บัญญัติไว้เดิมทั้งหมด และได้บัญญัติคำจำกัดความ “โรงแรม” “ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม” “ผู้จัดการ” และ “ผู้พัก” ขึ้นใหม่แทนคำจำกัดความที่บัญญัติไว้เดิมในพระราชบัญญัติโรงแรมที่ โดยพระราชบัญญัติยกเลิกไป ประกอบกับศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๔/๒๕๕๑ โดยพิพากษา ให้เพิกถอนกฎของข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม ที่กำหนดให้ “เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจเรียกผู้ควบคุม และผู้จัดการโรงแรม ผู้พักและผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหลักฐานอื่นใดมาเพื่อตรวจสอบ” ดังนั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม จึงยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมและให้สอดคล้องตามคำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุด และเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และนำค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บได้ไปใช้ในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่ และใช้สำหรับจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนในเขตจังหวัด จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม
เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม
พ. ศ. ๒๕๖๒

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕(๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ. ศ. ๒๕๔๐ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นไว้ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม และผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๖

(๒) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๓) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗

(๔) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘

(๕) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙

(๖) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๗) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๘) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๒

(๙) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓

(๑๐) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๔

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัดและระเบียบปฏิบัติอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“โรงแรม” หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจ เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ไม่รวมถึง

(๔) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(๕) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัย โดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น

(๖) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม ตามพระราชบัญญัติโรงแรม

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม

“ผู้พัก” หมายความว่า คนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดที่ใช้บริการที่พักชั่วคราวของโรงแรม

“ค่าเช่าห้องพัก” หมายความว่า ค่าเช่าห้องพักที่โรงแรมเรียกเก็บจากผู้พัก และให้หมายความรวมถึงทรัพย์สิน ค่าตอบแทน ค่าบริการซึ่งอาจคำนวณเป็นเงินได้

“ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า ค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการ

องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

“องค์การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม

ข้อ ๕ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัติ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บได้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๖ ให้ผู้พักในโรงแรมเสียค่าธรรมเนียมให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดในอัตราร้อยละสองของค่าเช่าห้องพัก

ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ตามข้อ ๖ จากผู้พักไว้แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกครั้งที่มีการเรียกเก็บค่าเช่าห้องพัก

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการรับผิดชอบเสียค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามจำนวนเงินค่าธรรมเนียมตามข้อ ๖. ร่วมกับผู้พัก

ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้พักตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้พักพ้นความรับผิดชอบที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมเท่าจำนวนที่ได้จ่ายไว้แล้วนั้น

ข้อ ๘ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการมีหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ออกเอกสารหรือหลักฐานรับรองการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนดให้แก่ผู้พัก เพื่อเป็นหลักฐานการชำระค่าธรรมเนียมให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒) จัดให้มีการปิดประกาศข้อบัญญัตินี้ไว้โดยเปิดเผยให้ผู้พักทราบ
- (๓) จัดทำบัญชีผู้พักและรายละเอียดค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บ ตามแบบที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการนำส่งเงินค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามข้อ ๗ ณ สำนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสถานที่ที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกาศกำหนด ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป พร้อมบัญชีผู้พักและรายละเอียดค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตาม ข้อ ๘(๓)

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ประเมินเรียกเก็บค่าธรรมเนียม จากผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการ ในกรณีที่ไม่ยื่นแบบรายการค่าธรรมเนียมพร้อมกับการนำส่งค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๙ หรือนำส่งค่าธรรมเนียมไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้ค่าธรรมเนียมที่ต้องนำส่งคลาดเคลื่อน

ข้อ ๑๑ แบบพิมพ์ที่ใช้ในการเรียกเก็บและนำส่งค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามแบบที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประกาศกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้พักผู้ใดไม่เสียค่าธรรมเนียมตามข้อ ๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๑๓ ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการผู้ใดไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหรือผู้จัดการผู้ใดไม่นำส่งค่าธรรมเนียมตามข้อ ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๑๕ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อจะไม่เสียค่าธรรมเนียม ไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียม หรือไม่นำส่งค่าธรรมเนียม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๑๖ ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เงินค่าปรับตามวรรคสอง ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ ๑๗ การใดซึ่งได้ดำเนินการโดยชอบตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เรื่อง การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากผู้พักในโรงแรม พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๑๐ พ.ศ.๒๕๕๔ ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้เป็นอันใช้บังคับต่อไป

ข้อ ๑๘ ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้
และมีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์การบริหารส่วน
จังหวัดแล้วให้มีผลใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๒

(ลงชื่อ) พิลิฐ เสือสมิง

(นายพิสิฐ เสือสมิง)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสงคราม

เห็นชอบ

(ลงนาม) ชรัส บุญณสะ

(นายชรัส บุญณสะ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม

สำเนาถูกต้อง

(นางสุทาสี ทับทิมทอง)

หัวหน้าสำนักปลัดฯ